

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/49/2016
Identifikačné číslo spisu: 1514010545
Dátum vydania rozhodnutia: 18.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1514010545.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Gabriely Šimonovej na verejnom zasadnutí, konanom v Bratislave 18. januára 2017, v trestnej veci obvinenej N. D., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 138 písm. a/, § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a iné, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 4T/91/2014, o dovolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 9. septembra 2015, sp. zn. 4T/ 91/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 9. septembra 2015, sp. zn. 4T/91/2014, a v konaní, ktoré mu predchádzalo

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 42 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, v prospech obvinenej N. D..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 9. septembra 2015, sp. zn. 4T/91/2014, vo výroku o treste obvinenej N. D., sa z r u š u j e .

Z r u š u j ú s a aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad .

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Bratislava V sa p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 9. septembra 2015, sp. zn. 4T/91/2014, bola obvinená N. D., nar. XX. N. XXXX v R., trvale bytom R. č. XX, R. - H., uznaná za vinnú zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 138 písm. a/, § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/

Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., ktorého sa dopustila na tom skutkovom základe, že

X/ dňa XX. apríla XXXX v presne nezistenom čase od XX:XX hod. do XX:XX hod. v Bratislave v mestskej časti Rusovce na Balkánskej ulici na parkovisku oproti Kaštieľu v Rusovciach pri predajni potravín DUONÉMETH nastúpila do zaisteného osobného motorového vozidla zn. W. W., zelenej farby, EČV: R., ktoré v kritickom čase na tomto mieste zabezpečoval príslušník PZ nstržm. D. F. z dôvodu podozrenia z odcudzenia vozidla a potreby vykonania vyšetrovacích úkonov, vozidlo naštartovala a opakovane nereagovala na výzvy a znamenia poškodeného nstržm. D. F., ktorý sa behom približoval k zadnej časti vozidla, na zastavenie, po cúvaní s vozidlom zaradila rýchlosť, pridala plyn a pohla sa s vozidlom dopredu, na čo poškodený nstržm. F. dobehol na zadnú časť vozidla a buchol rukou do skla zadných dverí vozidla, ale ani na to nereagovala a vyšla z parkoviska priamo na Balkánsku ulicu v smere na mestskú časť Čunovo, pričom na ulici pred zastávkou MHD už stál poškodený nstržm. F., ktorý sa medzičasom premiestnil do pravej polovice jazdného prúdu vozovky a dával jej rukou znamenie na zastavenie, na čo najprv znížila rýchlosť vozidla, ale tesne pred stojacim poškodeným zrýchliła a namierila vozidlo na tohto príslušníka PZ, ktorý v dôsledku jej konania musel odskočiť z jazdnej dráhy vozidla na chodník, aby sa tak vyhol stretu s prednou časťou vozidla. Následne s vozidlom sa premiestnila po uliciach Balkánska a Pri gaštanovej aleji na Ilýrsku ulicu, kde osobné motorové vozidlo zn. W. W., EČV: R., pred domom č. XX odstavila a nastúpila do osobného motorového vozidla zn. T. V., EČV: K., ktoré riadil jej známy G. H., v ktorom bola v priestoroch hraničného priechodu Rajka poškodeným nstržm. D. F. dosiahnutá a následne obmedzená na osobnej slobode a predvedená na Obvodné oddelenie PZ Petržalka - juh,

2/ napriek rozhodnutiu Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave II, sp. zn. ORP - 982/OBCP-2007-V-II zo 17. júla 2007 o priestupku, ktorým bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a okrem iného jej bola uložená aj sankcia zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 (dvanásť) mesiacov, t. j. v období od 17. júla 2007 do 17. júla 2008, a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. júla 2007 a napriek trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T 31/2007 zo dňa 3. decembra 2007, ktorým bola uznaná za vinnú zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a za to bola odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, ktorého výkon bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov a súčasne jej bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 18 (osemnásť) mesiacov, t. j. v období od 28. decembra 2007 do 28. júna 2009 a ktorý nadobudol právoplatnosť 28. decembra 2007, dňa 12. apríla 2008 v presne nezistenom čase od 18:25 hod. do 18:50 hod. v Bratislave v mestskej časti Rusovce z parkoviska oproti Kaštieľu v Rusovciach pri predajni potravín DUONÉMETH po uliciach Balkánska, Pri gaštanovej aleji a Ilýrskej v smere na mestskú časť Čunovo viedla osobné motorové vozidlo zn. W. W., EČV: R., na čo po odstavení vozidla pri dome č. XX na Ilýrskej ulici prestúpila do ďalšieho osobného motorového vozidla, ktoré viedol jej známy G. H. a v ktorom bola po prenasledovaní a zastavení vozidla príslušníkom PZ nstržm. D. F. obmedzená na osobnej slobode a predvedená na Obvodné oddelenie PZ Petržalka - juh.

Za to súd uložil obvinenej N. D. podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradená na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona súd uložil obvinenej ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd uložil obvinenej trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky.

Zároveň postupom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil vo výroku o treste rozsudok

Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2012, sp. zn. 1Ntc 15/2012 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2013, sp. zn. 5Urto 1/2013, ktorými bol uznaný rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 083Hv34/12x zo 4. apríla 2012, právoplatný 10. apríla 2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 9. septembra 2015, sp. zn. 4T/91/2014, podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky (na podnet predsedu senátu Okresného súdu Bratislava I JUDr. Michala Valenta), dovolanie. Dovolanie podal z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 9. septembra 2015, sp. zn. 4T/91/2014 vo výroku o treste, bol porušený zákon v ustanoveniach § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v prospech obvinenej N. D., a aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 9. septembra 2015, sp. zn. 4T/91/2014 vo výroku o treste obvinenej a rovnako zrušil aj ďalšie rozhodnutia na neho obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad a aby podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Bratislava V, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 9. septembra 2015, sp. zn. 4T/91/2014, bola obvinená N. D., uznaná vinnou zo spáchania zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 138 písm. a/, § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, za čo bol obvinenej podľa § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/ a § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, pričom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd súčasne zrušil vo výroku o treste rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2012, sp. zn. 1Ntc 15/2012 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Urto 1/2013 z 30. januára 2013, ktorým bol uznaný rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 083Hv34/12x zo 4. apríla 2012, právoplatný 10. apríla 2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Po vyhlásení rozsudku sa obvinená vzdala práva podať odvolanie a prokurátor urobil takýto úkon v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku.

Minister spravodlivosti v ďalšom citoval ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu a citoval ustanovenie § 42 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol takýto trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Dovolateľ uviedol, že ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona vyžaduje vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku za iný trestný čin páchatel'a. Zrušený rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Ntc 15/2012 z 12. decembra 2012 však takýto výrok neobsahuje. Krajský súd v Bratislave rozhodol podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. tak, že rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 083Hv34/12x zo 4. apríla 2012 (právoplatný dňom 10. apríla 2012) sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky. To znamená, že rozhodnutie krajského súdu má povahu uznávacieho rozsudku a nie povahu odsudzujúceho rozsudku a preto nespĺňa kritériá uvedené v § 42 ods. 1 Trestného zákona.

Krajský súd v Bratislave rozhodol len o uznaní a vykonaní uloženej trestnej sankcie, a preto nemožno hovoriť o výroku o treste tak, ako to predpokladá ustanovenie § 42 ods. 2 Trestného zákona. Ak slovenský súd uznal odsudzujúci rozsudok cudzozemského súdu, takýto rozsudok slovenského súdu nemá na území Slovenskej republiky účinky vyhláseného odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona, a preto nie je možné vo vzťahu k nemu ukladať súhrnný trest, resp. upustiť od uloženia súhrnného trestu. Podľa názoru dovolateľa týmto postupom súdu bol porušený Trestný zákon v ustanovení § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, a preto bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Ďalej minister spravodlivosti Slovenskej republiky citoval ustanovenie § 349 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého samosudca vykonáva konanie o prečinoch a zločinoch, na ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje osem rokov a ustanovenie § 349 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak má byť uložený súhrnný trest alebo spoločný trest a skorší trest bol uložený v konaní pred senátom.

V tejto súvislosti uviedol, že nezákonne zloženým súdom sa rozumie súd, ktorý je obsadený v rozpore s ustanoveniami upravujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť. Okolnosť, či vec prejednal a rozhodol súd v zákonom zložení (t. j. či bol súd správne obsadený), je povinný súd sledovať z úradnej povinnosti a nedostatok v zložení súdu je podstatnou vadou konania a dôvodom prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia. Vzhľadom k tomu, že v konaní Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T/91/2014 prejedнала a rozhodla vec samosudkyňa JUDr. Zuzana Bartalská napriek tomu, že v zmysle § 349 ods. 2 Trestného poriadku mal rozhodovať senát, bolo by došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu § 371 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku za predpokladu, že sa v danej veci mal ukladať súhrnný trest. Nakoľko však v tejto trestnej veci bolo uloženie súhrnného trestu prvotnou chybou, porušenie § 349 ods. 2 Trestného poriadku je na to nadväzujúcim sekundárnym pochybením, ktoré však za týchto okolností nie je dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku.

Rovnopis dovolania ministra spravodlivosti Slovenskej republiky bol v zmysle § 376 Trestného poriadku doručený na vyjadrenie obvinenej N. D., jej obhajcovi JUDr. Miroslavovi Muzikovi a Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava V vo svojom vyjadrení k dovolaniu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky uviedla, že sa stotožňuje s dôvodmi dovolania. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Ntc 15/2012, bol len uznaný a vykonaný na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 083Hv34/12x zo 4. apríla 2012, teda rozhodnutie cudzieho štátu. Takýto rozsudok slovenského súdu nemá na území Slovenskej republiky účinky vyhláseného odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa, a preto nie je možné vo vzťahu k nemu ukladať súhrnný trest napriek ustanoveniu § 519 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého uznanie cudzieho rozhodnutia má rovnaké právne účinky ako rozsudok slovenského súdu. Prokurátorka okresnej prokuratúry preto navrhla, aby dovolaniu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel a podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom okresného súdu vo výroku o treste bol porušený zákon v ustanovení § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v prospech obvinenej N. D., a aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) po predložení spisového materiálu dňa 2. júna 2016 primárne zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote, na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku) a v zmysle § 369 ods. 1 Trestného poriadku Minister spravodlivosti Slovenskej republiky zároveň podal dovolanie na základe podnetu predsedu senátu Okresného súdu Bratislava I.

V dovolaní je uvedený dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku a dovolanie je riadne odôvodnené (§ 374 Trestného poriadku).

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší, hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

Dovolací súd po zistení, že nie sú dané žiadne zákonné dôvody pre odmietnutie dovolania, prerokoval dovolanie na verejnom zasadnutí a v zmysle § 384 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, so zameraním na dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku uplatňovaný ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania.

Dovolací súd po preskúmaní veci zistil, že zákon bol porušený napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 9. septembra 2015, sp. zn. 4T/91/2014 vo výroku o treste v prospech obvinenej N. D., z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku a že vytýkané porušenia zákona povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1 Trestného poriadku, a preto dovolaniu vyhovel.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného poriadku ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol takýto trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 42 ods. 3 Trestného zákona ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky v dovolaní uplatnil dôvod dovolania podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Minister spravodlivosti Slovenskej republiky namietal nesprávne použitie hmotnoprávneho ustanovenia pri ukladaní súhrnného trestu.

Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 9. septembra 2015, sp. zn. 4T/91/2014, bola obvinená N. D., nar. XX. N. XXXX v R., trvale bytom R. č. XX, R. - H., uznaná za vinnú zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 138 písm. a/, § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku, za čo súd uložil obvinenej podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona,

§ 42 ods. 1 Trestného zákona úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody, pričom uloženie súhrnného trestu súd neodôvodnil z dôvodu postupu podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku. Zároveň okresný súd zrušil vo výroku o treste obvinenej rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2012, sp. zn. 1Ntc 15/2012 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2013, sp. zn. 5Urto 1/2013, ktorými bol uznaný rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 083Hv34/12x zo dňa 4. apríla 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predtým ako skúmal či sú splnené podmienky dovolania stanovené v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, primárne skúmal, či vo veci došlo k porušeniu ustanovení § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona tak, ako to uvádzal v dovolaní minister spravodlivosti Slovenskej republiky, a teda skúmal, či mal byť v dôsledku porušenia citovaných ustanovení Trestného zákona v konaní Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T/91/2014, a v konaní, ktoré mu predchádzalo uložený súhrnný trest, a to aj vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2012, sp. zn. 1Ntc 15/2012 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2013, sp. zn. 5Urto 1/2013 (č. l. 290 a nasl. spisu).

Pre posúdenie základných pravidiel pri ukladaní súhrnného trestu je podstatné zistiť, kedy boli spáchané skutky a kedy boli vyhlásené odsudzujúce rozsudky súdmi prvého stupňa. Pokiaľ ide o ukladanie súhrnného trestu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 9. septembra 2015, sp. zn. 4T/91/2014, za skutky kvalifikované ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 138 písm. a/, § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., prvostupňový súd pochybil, keď zrušil výrok o treste k rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2012, sp. zn. 1Ntc 15/2012 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2013, sp. zn. 5Urto 1/2013. Na uloženie súhrnného trestu zákon vyžaduje spáchanie trestných činov v súbehu. O súbeh však ide iba vtedy, ak medzi prvým a posledným trestným činom nebol vyhlásený hoci aj nepravoplatný odsudzujúci rozsudok za nejaký trestný čin. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2012, sp. zn. 1Ntc 15/2012, ktorým slovenský súd uznal odsudzujúci rozsudok cudzozemského rakúskeho súdu, nemá povahu odsudzujúceho rozsudku podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona z dôvodu, že v uznávacom konaní slovenským súdom sa len akceptuje cudzozemský rozsudok s účinkami na území Slovenskej republiky a následne jeho výkon. Povaha rozhodovania o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia podľa Trestného poriadku aj podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov vylučuje, aby bol výrok o treste uznávaného rozhodnutia zrušený a zároveň nahradený výrokom o uložení súhrnného trestu rozsudkom slovenského súdu podľa § 42 Trestného zákona. Navyiac ustanovenie § 42 ods. 3 Trestného poriadku explicitne vylučuje aplikáciu súhrnného trestu v prípade, ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie, t. j. aj v prípade Krajského súdu pre trestné veci Viedeň (Rakúska republika), ktorý bol vydaný 4. apríla 2012 a napadnutý rozsudok okresného súdu dňa 9. septembra

2015. Vzhľadom k tomu dospel dovolací súd k záveru, že v predmetnej trestnej veci došlo pri ukladaní trestu obvinenej k pochybeniu, keď ukladal okresný súd súhrnný trest.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vo výroku tohto rozsudku porušenie zákona v prospech obvinenej N. D., v ustanovení § 42 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste obvinenej N. D..

Dovolací súd zároveň zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušenú časť napadnutého rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Bratislava V prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol pri rešpektovaní vysloveného právneho názoru (§ 391 ods. 1 Trestný poriadok).

Dovolací súd sa nezaoberal dôvodmi dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, lebo dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania a dovolateľ v podanom dovolaní na dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku poukazoval v prípade splnenia podmienok pre uloženie súhrnného trestu, ktoré ale splnené neboli. Dôvod dovolania podľa písm. b/ dovolateľ neuplatnil.

Podľa § 380 ods. 1 Trestného poriadku ak minister spravodlivosti alebo generálny prokurátor spolu s dovolaním podaným v neprospech obvineného navrhne zaistiť osobu obvineného vydaním príkazu na zatknutie a tohto vziať do väzby, dovolací súd obvineného vezme do väzby, ak je daný dôvod väzby podľa § 71 Trestného poriadku a ak je to nevyhnutné vzhľadom na závažnosť trestného činu a naliehavosť dôvodov väzby.

Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

Z obsahu predloženého spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že u obvinenej sa nejedná ani o jeden prípad vyššie citovaného ustanovenia § 380 Trestného poriadku, preto nebolo potrebné o väzbe rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.